

Relația în familie între părinți și adolescenți

Parabola neghinei

Le-a prezentat o altă parabolă: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat sâmbântă bună în ogorul său. Dar pe când oamenii dormeau, a venit dușmanul lui, a semănat neghină prin grâu și a plecat. Când a răsarit grâul și a dat rod, atunci s-a văzut și neghina. Venind servitorii stăpânului, i-au spus: «Stăpâne, oare n-ai semănat sâmbântă bună în ogorul tău? De ce are, deci, neghină?» El le-a spus: «Un om dușmănos a făcut aceasta». Servitorii i-au spus: «Vrei să mergem ca să o smulgem?» Dar el le-a zis: «Nu, ca nu cumva, smulgând neghina, să scoateți din rădăcină și grâul. Lăsați să crească împreună până la seceris. În timpul secerisului voi spune secerătorilor: smulgeți mai întâi neghina, legați-o în snopi ca să fie arsă, iar grâul adunați-l în grânarul meu»". Mt. 13,24-30

Lectura acestei parabole ne deschide orizonturi noi în ceea ce privește relația dintre adolescenți și părinți: putem spune că terenul este perioada adolescenței, un teren pe care începe să crească ce s-a semănat. Spunem de la început că părinții nu sunt semănătorii, ci servitorii: pe ei îi interesează să crească grâul bun pe terenul fiilor, dar pot să stea liniștiți că același lucru îl interesează și pe Semănător la fel de mult. În parabola noastră Semănătorul este numit Stăpân.

Părinții, ca și servitorii, rămân uimiți că în viața copiilor lor crește altceva decât grâul bun. Atunci imediat se grăbesc să-l întrebe pe Semănător: ce s-a întâmplat? Noi credeam... credeam că am făcut tot ce ne-a stat în putință, că am făcut totul bine, că nu se va întâmpla nimic rău copiilor noștri. De ce atunci nu-i mai recunoaștem? De ce peste noi s-a abătut o furtună și ni se pare că neghina este mai mare și mai multă decât grâul? De ce neghina asta când Tu Doamne, stăpân al vieții, ne-ai cerut să îngrijim grâul tău? Am fost cumva neglijenți, ineficienți, incapabili? Am greșit totul?

"A fost dușmanul – răspunde Domnul vieții – dușmanul care nu iubește grâul bun, dușmanul căruia i-ați dat uneori o mână de ajutor, fără să știți, nepăzind bine micile mele semințe. Este dușmanul care lucrează și în interiorul vieții lor, căruia ei înșiși i-au dat mână liberă atunci când au crezut că pentru a trăi trebuie să facă ceva transgresiv, ceva negativ, ceva contrar legilor vieții."

"Și atunci ce să facem, Doamne? – răspund servitorii-părinți - dacă ne lași pe noi, vom smulge și vom scoate neghina, ne vom pune să controlăm, să judecăm, să cântărim și fiecare fir care ni se va părea rău îl vom smulge. Lasă-ne pe noi să facem, Doamne. Ne interesează ca pe câmpul vieții fiilor noștri să crească doar grâul bun!"

"Asta mă interesează și pe mine, fiți siguri! Stați liniștiți! Odihniți-vă puțin, nu vă gândiți că veți putea rezolva totul și imediat. Vedeți, acum un fir poate să vă apară rău, însă puteți fi păcăliți, cine știe de ce: poate doar pentru că vi se pare că este

mai verde decât celelalte, că poate nu stă la locul lui, că poate sufocă sămânța cea bună. Pe durate scurte, voi *nu sunteți capabili să judecați*. Ceea ce astăzi vi se pare un fir de iarbă rea (o neascultare, o greșeală, o boacănă chiar și un păcat ce vă face să disperați) mâine poate fi un spic de grâu bun și bogat. Atenție, este o greșeală mai mare să smulgi un fir de grâu, decât să lași să crească un fir de neghină. Nu vă grăbiți. Va veni timpul secerișului.”

Atunci, poate părinții-servitori vor aștepta și vor pândi timpul secerișului. Ar vrea ca ei să decidă când și cum acest moment este potrivit, în funcție de urgențele, iluziile și fricile lor: *”cu un astfel de fiu/fiică nu mai este nimic de făcut; s-a născut dintr-o greșeală a mea; cine și-ar fi imaginat că îmi va fi rușine cu un astfel de fiu/fiică; nu mai rezist; am dat faliment!”* Sau părinții uneori ar vrea să culeagă succesele lor: *” Toți cei trei copii ai mei au terminat facultatea! Și toți trei s-au căsătorit; am niște nepoți care-mi îndulcesc bătrânețea! Cine știe de ce ceilalți – uneori o rudă apropiată – au doar probleme cu copiii lor, li s-au întâmplat numai nenorociri. Nouă ne-a mers totul bine. Nici un fir de neghină nu a crescut să ne strice munca noastră; suntem mândri; noi (eu părinte) nu am făcut greșelile pe care le fac mulți părinți, mai ales astăzi. Cu asta putem să ne lăudăm!”*

”Stop! – spune din nou Stăpânul vieții - timpul secerișului nu este în mâinile voastre. Voi nu știți nici timpul și nu cunoașteți nici secretul. Voi fi eu cel care, atunci, voi comanda secerătorilor să aibă grijă ca nici un spic de grâu să nu se piardă. Nu este treaba voastră să comandați când este timpul secerișului.”

Poate atunci părinții-servitori nu vor fi încă liniștiți. Vor comenta spunând: *”dar, atunci, nu ne este permis nici măcar să facem diferența între grâu și neghină? Nu avem voie să judecăm, să dăm verdicte și nici măcar pedepse? Va trebui oare să spunem că nu este nici o diferență, că grâul e neghină și neghina este grâu? Va trebui să ne resemnăm spunând că nu există nici o distincție?”*

”Nicidecum! Este datoria voastră, servitorii mei, să păziți diferența dintre grâu și neghină, este datoria voastră să anunțați cu bucurie că eu Domnul vieții am semănat grâul bun în inimile fiilor voștri. Este datoria voastră să țineți treaz criteriul cu care se va face secerișul, chiar dacă nu este în mâinile voastre. Si atunci grâul va fi pentru totdeauna grâu și neghina va rămâne pentru totdeauna neghină. Acest lucru, ei (fii voștri) trebuie să o știe. Si de la cine altcineva vor afla acest lucru dacă nu de la voi care îl cunoașteți pe Semănător și știți că se va transforma cu siguranță în Secerător? Spuneți-o fiilor voștri, spuneți-o cu bucurie că Domnul se va bucura pentru fiecare spic de grâu. Ceea ce nu puteți face, nu pentru că nu sunteți buni, nu pentru că nu sunteți servitorii mei minunați, ci pentru simplul fapt că sunteți puțin orbi, deci ceea ce nu puteți face de fapt, că nu puteți lua câte un singur fir și să decideți voi dacă este grâu sau este neghină. Eu, Domnul vieții, am văzut de-a lungul istoriei mele cu voi, de câte ori cu câtă pasiune spuneți că este neghină ceva ce vă neliniștește doar pentru că este ceva nou, neprevăzut care crește pe câmpul fiilor voștri. Nu uitați, *câmpul este al meu*. Spre consolarea voastră. ”

Mariatereza Zattoni & Gilberto Gillini